

Allt vittnar om — bestedlighet;
men om förnuft och känsla säga. :|:

N:o 7, med brunsprångda ögon och rödbrunt hår
(Sangwinist Kolerist).

Nu åter en med mörka hår
och bruna ögon något ljusa:
På henne hjertat häftigt slår,
och hennes väsende plår tjusa.
Hon har en hy, som liljan slår,
och kinden purprad lik Aurora;
Men nyckfullt lynne, och begär
som ej af njutningen förlora. :|:

Så välj nu Yngling, om du kan
en Flicka, som ditt hjerta ägnar,
och vet, att du som Far och Man
dig ej åt blotta ytan fögnar.
Ej nog, att du din bröllops-gäst
dig fastar glad i makans stöte;
Du vill ju äfwen blifwa säll,
när ålderdomen gör dig möte. :|:

Såles i Björnshäls Bolhandel i Stockholm.

SENDER M,
Elméns och Granbergs Tryckeri, 1825.

GS 344

Julius M. M. M.

Om Sju slags flickor, bland hvilka en Friare bör välja.

Grundad på Temperaments-Lärnan.

Sjunges som: I Övinnor villen i första ic.

Du Yngling, som så munter går
till Hymens Altare, att hämta
en Skatt för dina framtids år!
Var klok, och ej med saken skämta.

Tro mig på min erfarenhet,
jag wet, att Glickor mörnstring tåla;
Wälj derför med försigtighet
en af de Sju jag här will måla. :|:

N:o 1, med bruna ögon och svartbrunt
krusigt hår. (Stolerist).

Halst leende, men hemligt vred
den första Glickan lofwar föga,
har smutsig hy och munnen bred
och backswart hår och mörkbrunt öga.
Med höfsning är hon stolt och hög,
slug, hämndfull, listig, och oböjlig;
Men utan höfsning, mera slög,
dumt egenfår och ytterst löjlig. :|:

N:o 2, med gråa ögon och svart hår.
(Melankoliskt).

Den andra Glickans waka kropp
och bleka hy och mörka lockar
ge öma hjertan bästa hopp.
Men båda frig mot dem som poekar.
Hon har en stolt och upphöjd själ,
des gråa ögon tankfullt blicka;
hon är af ordning nästan träl,
och lik en Drottning wet sig sticka. :|:

N:o 3, med mörkblå ögon och ljus hår.
(Swangwinist Phlegmatist).

Med wänlig uppsyn nalkas hon
den goda Glickan, wän af dygden,
hwars ljusa wett och milda ton
gör henne älskad omkring bygden;
Des Cendra hår, des rena hy

och mörkblå ögas milda låga:
Allt manar dårarne att fly
och den förståndige att wåga. :|:

N:o 4, med blågrå ögon och mörkbrunt hår.
(Melankoliskt Swangwinist).

Som motsats utaf denna bild
framträder här en bleklad Glicka,
med näsan uddwax, blicken wild
och påstås räknas bland de qwicka.
Det ljusgrå ögat irrar fring
och hyen skiftar jemt med talet;
Hon dömer djerft om hwarje ting,
och är ej mycket brydd i walet. :|:

N:o 5, mellanblå ögon och ljusbrunt hår.
(Swangwinist).

Som rosen i sin morgonstund,
så frist, så rödligt och så frodig,
med ljusbrunt hår och purpur-mund
en Glicka syns så glad och modig;
Des öga, blått som himmelen,
wid öma Scener, gerna gråter;
Men hon är flygtighetens wän,
och wredgas lätt och lätt förlåter. :|:

N:o 6, med ljusblå ögon och hwitt hår.
(Phlegmatist).

Lik skeppet på en stilla wåg
en blek, men frodig Glicka nalkas,
med hwita hår och slappad håg
och jäslande när andra skalkas.
Des tystnad och des ledsamhet,
des stora, matta, ljusblå öga: